

SPOROČILO ZA JAVNOST

ODZIV NA KOEBENHAVNSKI DOGOVOR: SPREJETI SPORAZUM JE PRAZEN

Ljubljana, 19. december - Koebenhavenski dogovor je prazen in ne vsebuje najpomembnejših vsebin. Ne le, da cilji niso dovolj ambiciozni - niti globalnih niti nacionalnih ciljev zmanjšanja izpustov toplogrednih plinov dogovor sploh ne določa. Sprejetje potrebe po omejitvi dviga temperature za največ 2°C v primerjavi s predindustrijsko dobo je brez konkretnih ciljev zmanjšanja izpustov prazna obljuba oz. pobožna želja, za katero je z vsakim letom odmikanja dogovora manj realnih možnosti.

Sprejeti dogovor tako nikakor ni izpolnil naloge, ki jo je imela Koebenhavenska konferenca. Pred dvema letoma je bilo na COP 13 v Baliu jasno določeno, da mora dogovor decembra 2009 določiti merljive cilje zmanjšanja izpustov za razvite države in države v razvoju, določiti nacionalne cilje in ukrepe ter zneske in mehanizme financiranja. Že leta 1992 je Okvirna konferenca ZN kot osrednji cilj zastavila »ustalitev koncentracije toplogrednih plinov v ozračju na takšni ravni, ki bo preprečila nevarno antropogeno poseganje v podnebni sistem«. Po 17 letih smo dobili Koebenhavenski dogovor, ki je prazen in ne vsebuje najpomembnejših vsebin.

Svetovni voditelji niso izpolnili pričakovanj in zaupanja javnosti. Izkazalo se je, da podpora skupnemu cilju preprečitve nevarnih podnebnih sprememb nikakor ne odtehta moči individualnih nacionalnih interesov, stopnje nezaupanja med državami in celo strahu pred uspehom. Medtem ko se čas za ukrepanje hitro izteka, je mednarodna skupnost pravzaprav na isti točki, kot je bila pred dvema letoma. In to navkljub jasnim opozorilom znanstvenikov o nepričakovano hitrih procesih segrevanja, ki bodo imeli uničujoče posledice po vsem svetu.

Kaj nam torej preostane? Proces nadaljevanja, tako kot je nakazan sedaj, ima zelo malo možnosti, da bo v prihodnjem letu presegel sedanje blokade. Pokazalo se je, da so edina možnost pogovori na najvišji ravni. Al Gorov predlog izpred dveh let, naj se svetovni voditelji srečujejo na vsake tri mesece, vse dokler ne bodo dosegli ustreznega dogovora, je možna pot. Prisluhniti bodo morali tudi sporočilom znanosti, ki morajo postati bolj jasna z opredelitvijo potrebnih ciljev.

Arnold Schwarzenegger poziva k ukrepanju vse, ne glede na izplen Koebenhavna – podjetja, mesta, univerze in posameznike. Nadaljujmo z ukrepi, ki imajo tudi neposredne pozitivne ekonomske učinke – predvsem povečevanje energetske učinkovitosti in zmanjševanje odvisnosti od fosilnih goriv – in s prilagajanjem neizogibnemu segrevanju. Takšen pristop bi seveda imel omembe vredne učinke le, če sodelujemo res vsi, kar je pa zelo malo verjetno. Ali je edino upanje, da bo v letu 2010 nedvoumno sporočilo in odločilno streznitev prinesel El Nino, ki se letošnje zimo zopet vzpostavlja na Pacifiku?